Afscheid

Je bericht: het gaat mij niet goed,
was als een bliksem met donder in mijn hoofd.
Dat was de reden: jouw windstilte verborg leegte.
Ik ging zonder dralen naar jou toe.
Wit met getrokken gelaat keek je mij aan,
herkenning voelde warm aan. Op je bed
zette ik mij neer en nam je koude hand
tussen mijn beide handen alsof ik je mijn
leven wilde overbrengen, gewoon.
Jouw ogen weerspiegelden fijne herinneringen
terwijl tranen over mijn ongeschoren wangen
liepen, diamanten vol dankbaarheid.
Aanwezig zijn was sterker dan woorden.
Familie stond in de achtergrond en ik,
ik verdronk van verdriet in je ogen.
Een laatste lucht was het antwoord: sterven
is vloeien van hier naar een nieuwe dimentie.
Met een kus op je voorhoofd liet ik je gaan.

Philippe H. Rotsaert